

Larmlagen

SFS nr: 1983:1097

Lag (1983:1097) med vissa bestämmelser om larmanläggningar m.m.

Inledande bestämmelser

1 § I denna lag avses med larmanläggning

larmanläggning en anläggning som är inrättad för att vid intrång, överfall eller annat liknande brottsligt angrepp avge signal till en särskild larmmottagare

larm en signal som avges från en larmanläggning till en larmmottagare

larminstallationsverksamhet yrkesmässig verksamhet för installation, montering, reparation eller ändring av larmanläggningar

larminstallationsföretag ett företag som bedriver larminstallationsverksamhet

larminnehavare den som innehar en larmanläggning

Tillstånd för larminstallationsverksamhet

2 § Larminstallationsverksamhet får inte bedrivas utan tillstånd.

För tillstånd krävs

1. att den som ansöker om tillstånd kan antas komma att bedriva verksamheten med noggrannhet och omsorg,

2. att, om sökanden är en juridisk person, en föreståndare för verksamheten har utsetts,

3. att sökanden eller, om denne är en juridisk person, föreståndaren och medlemmarna i dess styrelse har gjort sig kända för laglydnad och ordentlighet.

Staten behöver inte tillstånd enligt första stycket. Detsamma gäller företag som avses i lagen (1974:191) om bevakningsföretag.

3 § Fråga om tillstånd prövas av polismyndigheten i den ort där verksamhetens ledning skall utövas.

4 § Polismyndigheten får återkalla tillståndet, om förutsättningarna för tillstånd inte längre föreligger. Bevakningsföretag får i motsvarande fall förbjudas att bedriva larminstallationsverksamhet. Ett sådant förbud skall upphävas på ansökan av företaget, om det inte längre finns skäl för förbudet.

Direktanslutning till polisen

5 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer föreskriver under vilka förutsättningar en larmanläggning får anslutas till larmmottagare hos polisen.

Larminnehavarens åligganden

6 § En larminnehavare är skyldig att iaktta vad som skäligen bör ankomma på honom för att motverka att anläggningen genom obefogade larm förorsakar onödigt arbete för polisen. I detta hänseende åligger det honom särskilt att ombesörja den skötsel och tillsyn av larmanläggningen som behövs samt att se till att personer som kan komma i kontakt med den inte av misstag utlöser larmet.

Obefogade larm

7 § Vid bedömningen av om uttryckning skall göras eller annan åtgärd skall vidtas med anledning av ett larm bör polismyndigheten, om åtgärden skulle leda till att andra uppgifter eftersätts, beakta om anläggningen tidigare i stor omfattning har föranlett onödiga insatser från polisens sida.

8 § Har en polisuttryckning gjorts med anledning av ett larm och kan det antas att larmet har utlösts av misstag eller att det har orsakats av andra brister i fråga om anläggningens skötsel eller utrustning, får polismyndigheten förelägga larminnehavaren att vidta åtgärder för att förebygga ett upprepande.

Föranleder larm från anläggningen polisuttryckning efter det att ett föreläggande enligt första stycket har utfärdats och har inte larminnehavaren dessförinnan visat att han har fullgjort vad som har förelagts honom, skall han betala kostnaden för uttryckningen, om det inte är uppenbart oskäligt. Fråga om sådan ersättningsskyldighet prövas av polismyndigheten.

Är i sådana fall som avses i första eller andra stycket larmanläggningen ansluten till larmmottagare hos polisen, kan polismyndigheten, enligt närmare föreskrifter som regeringen meddelar, besluta att anläggningen inte längre skall få vara ansluten.

Tillsyn

9 § Tillsyn över efterlevnaden av denna lag utövas av polismyndigheten.

10 § Larminstallationsföretag och larminnehavare är skyldiga att efter anmodan lämna de upplysningar och förete de handlingar som behövs för tillsynen. Underlåts detta, får polismyndigheten utfärda vitesföreläggande.

Ansvar m.m.

11 § Den som bryter mot 2 § eller mot förbud som avses i 4 § andra meningen döms till böter eller fängelse i högst sex månader.

12 § Polismyndighetens beslut enligt denna lag får överklagas hos länsstyrelsen.

Länsstyrelsens beslut får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Ett föreläggande enligt 8 § första stycket får inte överklagas särskilt. Lag (1995:1712).

Övergångsbestämmelser

1983:1097

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1984.

Polismyndighet får före den 1 juli 1984 ta emot och pröva ansökan om tillstånd enligt 2 § såvitt avser tid därefter.

Den som vid ikraftträdandet bedriver larminstallationsverksamhet och som före utgången av juni månad 1984 har sökt tillstånd får fortsätta med verksamheten medan ansökningen prövas.

1995:1712

Denna lag träder i kraft den 1 maj 1996 men tillämpas inte i de fall där det första beslutet i ärendet fattats dessförinnan.

Detta är ett utdrag ur Regeringskansliets rättsdatabas. Mångfaldigande utan medgivande från Fenix Security är förbjudet enligt lag. Observera att det kan förekomma fel i författningstexterna. Bilagor till författningarna saknas. Dokumentens officiella pappersutgåvor äger alltid företräde.